

[Brøndsted]

kan nås langt også i effektivitet på grundlag af det, vi allerede har.

Jeg er ked af, at ministeren mener, at hans forgænger, hr. Ivar Hansen, har båret sig uklogt ad ved – formodentlig i samarbejde med den øverste ledelse inden for postvæsenet – at give en dato, en deadline for, hvornår terminalen skulle fungere. Jeg synes for så vidt, at der nok er noget godt i, når vi er færdige med et byggeri, med installering af et maskineri, at man så siger, at vi skal have en indkøringsperiode, men også siger klart og tydeligt, at denne indkøringsperiode skal være afsluttet på en bestemt dato. Derfor er jeg ked af, at man ikke fra ledelsesside og sammen med ministeren kunne finde frem til et tidspunkt, hvor det virkelig var rimeligt at forvente terminalen i fuld funktion.

Jeg vil komme med en enkelt bemærkning i forbindelse med, hvad fru Margrete Auken sagde om, at det var for det almindelige menneske, vi skulle have postvæsenet til at fungere. Jeg mener ikke, at det er forkert, når man satses hårdt på at sørge for, at vort postvæsen er et serviceorgan for den offentlige sektor, kontorer, institutioner, erhvervsliv, for det er jo ad den vej, der er en mulighed for, at disse omsiggribende sektorer kan være til gavn for det almindelige menneske. Får vi hele systemet til at fungere over for disse institutioner, erhvervsvirksomheder osv., så vil det også kunne fungere over for andre. Det ene tager jo ikke noget fra det andet.

Til sidst lige en bemærkning om det sociale postbud. Min nabokommune, Glamsbjerg, er en af kommunerne, og jeg tror, vi må se i øjnene, at postbudet altid har haft en social opgave bare ved sin eksistens, som den, der går fra dør til dør. Jeg synes, det er en aldeles glimrende idé, der ikke tager noget fra nogen, men giver noget til nogen, at vi kan have et samarbejde mellem en kommunal forvaltning og postbudet.

Grove (KF):

Ministeren fremhævede i sit svar til mig, at jeg efter hans opfattelse havde kritiseret tjenestemændene temmelig stærkt og også urimeligt. Da jeg ved, at ministeren er uhyre intelligent, og da jeg ved, at han aldrig bevidst kunne fejlfortolke min udtalelse i ordførertalen, må årsagen til denne fejlfortolking nok ligge i, at jeg ikke har udtrykt mig

tydeligt nok. Derfor skal jeg da gerne gentage de bemærkninger, jeg kom med om dette område.

Jeg sagde tydeligt, at vi har en dygtig fast stab i postvæsenet. Mig bekendt er tjenestemænd temmelig fast ansat, og det kan vel ikke være en kritik. Jeg fremhævede endda en del af den stab, bl. a. inden for fordelingsområdet, som særdeles dygtig og kompetent. Jeg sagde derudover, at der måske blandt ekstramandskabet kunne være en vis del »kinesere«, der forårsagede uro, men ekstramandskab er vel ikke – det er måske mig, der tager fejl – tjenestemænd. Det var det, jeg sagde. Jeg spurgte endda, hvad ministeren agtede at gøre ved det. Jeg spurgte ministeren, om ikke der endnu var ledige tjenestemandstillinger, og om man kunne ansætte dem i disse, så vi fik en tjenestemandsstab. Det var nogle af de spørgsmål, som ministeren måske glemte at svare på.

Derudover sagde jeg, at det var dejligt, at ministeren, der er kendt for sit nære forhold til LO, nu virkelig fremhævede, at en af årsagerne var, at tjenestemændene er for lavt lønnet. Jeg tror også, jeg fremhævede, at vi i vores parti før har omtalt disse ting, og ministeren gav mig jo også ret i det forhold, idet han nævnte sine samtaler med hr. Ninn-Hansen på dette område. Jeg er sikker på, at ministeren har fået alle vores gode argumenter i de samtaler, så jeg behøver nok ikke at gentage dem nu.

Derimod vil jeg meget gerne spørge ministeren, om vi må opfatte bl. a. replikken til mig som et tilsagn om, at ministeren nu vil gå til LO og virkelig arbejde for og forklare de synspunkter, vi i mit parti har kæmpet for, og netop forklare, at der godt kunne være lavtlønsgrupper inden for tjenestemændene, der fortjente lidt lønforhøjelse, uden at det absolut smittede af på det private arbejdsmarked. Jeg forstod ministerens svar til mig som et tilsagn om, at det var noget, han var meget interesseret i og ville arbejde for i fremtiden, og det siger vi tak for. Vi tror, at når vi får ministeren med os på det område, så er der chance for, at det bliver gennemført.

Hr. Aage Andersen sagde, at vi med personaleloftet havde været årsag til nogle af de problemer, vi har på dette område. Jeg nævnte vist, at i 1968 var der ca. 20.300 ansatte. Efter perspektivplan II skulle der være